

[Hans Jacob Sørensen.]

underskrive, men til syvende og sidst helst vilde løbe fra det hele. Jeg mener, det er godt, at dette er blevet oplyst saa tilstrækkeligt, som det er.

Det, der har foreligget i selve Lønningsudvalget, var ikke, som de Herrer vil give det Udseende af, noget i Retning af, at man i Lønningsudvalget skulde tage Standpunkt til, om vi skulde give visse Tjenestemænd noget højere Løn, andre noget lavere Løn, end der var foreslaaet i Kommissionen, men det var Spørgsmaalet om, om man vilde tage det Arbejde, det omhyggeligt udførte Arbejde, der forelaa fra Kommissionen, eller ikke. Vi sagde: vi holder os til dette Arbejde, vi holder os til denne Indstilling, vi er bestemte paa at ville være med til at gennemføre det, vi har givet vort Ord paa at ville være med til at gennemføre. Jeg glæder mig over, at der endnu er nogen Hæderlighed i Behold i de Forhandlinger, der skal føres her paa Rigsdagen.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen vil jeg sige, at det foreliggende Lovforslag gaar adskilligt videre med Lønforbedringer nedad, end jeg vilde finde rimeligt. Under normale Forhold vilde jeg sige, at de, der har Krav paa Lønforbedringer, er de allerøverste i Dommerstanden, i Centraladministrationen og den højere Undervisning, alle de Embedsmænd, i de forskellige Grene af Statsorganisationen, der gør det skabende intellektuelle Kvalitetsarbejde, som bærer hele vort offentlige Liv; de har Krav paa højere Lønninger, fordi dette Kvalitetsarbejde nu en Gang ikke kan maales med samme Maalestok som mekanisk Arbejde. Men under de nuværende Forhold vil jeg spørge: Mon der er et eneste Land i Europa, som under de foreliggende økonomiske Tilstande gaar til en Lønforhøjelsesreform af den Art, som vi her gør det i Danmark? Det ene Land i Europa efter det andet sætter Tjenestemandslønningerne ned, jeg ser ingen, som gennemfører en Reform, der sætter de øverste Tjenestemandslønninger op. Jeg er ikke Talsmand for, at vi skal gaa til Lønedsættelse, som man gør i saa mange andre Lande, men jeg anser det for det eneste rimelige, at man under de nuværende Forhold indtil videre blev ved status quo.

A. M. Hansen: Til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen skal jeg sige, at jeg har aldrig gjort Forsøg paa at løbe fra det Ansvar, som min Underskrift under Kommissionsbetænkningen medfører. Det har jeg ikke gjort noget som helst For-

søg paa og agter heller ikke at gøre det. Jeg staar fuldt ud ved min Underskrift. Men dette hindrer jo ikke, at jeg under Sagens fortsatte Gang gennem Rigsdagen søger at forbedre Forslaget netop paa de Punkter, hvor jeg under Kommissionsarbejdet havde sat ind paa at faa det forbedret. Det kan ikke paa nogen Maade begrunde Brugen af saadanne Udtryk som at løbe fra Ansaret. Men jeg hører jo, at det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen maa sætte alle Kræfter i Gang og derfor svinger sig op til at tale om Hæderlighed i Forhandlingen her i Tinget o. s. v. Dette vilde ikke være nødvendigt, hvis det ærede Medlem ikke netop skulde skjule dette, at Æren for de højeste Lønningers Forhøjelse tilfalder det ærede Medlem og hans Parti.

Hans Jacob Sørensen: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen siger, at han har været med til at gøre Forsøg paa at faa ændret det fremsatte Lovforslag. Det er rigtigt; det ærede Medlem har gjort Forsøg, har været med til i Realiteten at slutte sig til det Forslag til Overvejelse, der har været fremsat. Men det er ogsaa hele det Forsøg, det ærede Medlem har været med til; den Gang det kom til Afgørelsen af, om de Herrer vilde gaa længere end til Overvejelser, altsaa om de vilde fremsætte Ændringsforslag, da forsvandt Forslaget ned af Bordet, da viste det sig at være det, det var: noget, der skulde bruges i Agitationen u de i Landet, og ikke noget som helst andet.

Naar det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen mener at kunne sige, at han under alle Forhold har staaet ved sit givne Ord, vil jeg sige, at i det Tilfælde dette Forslag til Overvejelse var blevet fremsat som Ændringsforslag, havde de Folk, der var gaaet ind for disse Ændringsforslag, i hvert Fald ikke staaet ved deres givne Ord overfor de Administrationsrepræsentanter og Tjenestemandsoptionsrepræsentanter, der var Medlemmer af Lønningskommissionen.

Det ærede Medlem Hr. Holstein vil give det Udseende af, at det, vi her staar overfor, er at ville forøge Lønningskontoen til vore Tjenestemænd. Dette er jo fuldkommen urigtigt; thi det, der skete ved Forandringerne i Tillægene, og det, som vil gøre sig gældende fra 1. April, er, at Tjenestemændene vil komme til at afgive 6½ Mill. Kr. af de Lønninger, de har haft hidtil.

Finansministeren (Bramsnes): Til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen skal jeg sige, at det, der har været Enighed om fra alle Sider, var Beløbet, der skulde